

SZEGEDI HIRADÓ.

46-ik szám.

Szerdán, június 12-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelenik:
Hetekint kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői lakás:
Buzatér, Sziráky-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:
Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési föltételek.

Vidékre postán és Szegeden házboszordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt oszt. ért.

Helyben elvitelve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. oszt. ért.

Egyes szám ára 8 ujr.

Hirdetések:

Az ötshasáros petitors egyszeri hirdetésnél 7 ujr. kétszerinél 6 ujr., többszörinél 5 ujr. Bélyegdíj minden egyes beíratásért 30 ujr. A nyílttérben a háromhasáros petitors ígatási díja 20 ujr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Pesti posta.

Június 9-én 1861.

□ Nem tudom, többi hazámiai ugy érzik-e, mint én, állapotunk példátlan nyomoruságát. Becsületünk, életünk s vagyónk, személyünk és családunk egyaránt védtelenül ki vannak téve bárki megtámadtatásának. A ház, a község, a megye és ország ugy állnak, mint gyámoltalan özvegy és árvák az ősi lak romjai közt, melynek vihar hordta el földelét, földrengés döntötte halomra falait.

S ime mind a köz-, mind a magánélet folyama szokott medrében tovább zokog, újra azt bizonyítván, hogy néptünk a rendet és csendet nemcsak szereti, hanem annyira megszokta, hogy rend- és csendörökre semmi szüksége.

Azt mondtam, hogy az élet folyama szokott medrében tovább zokog. Vagy nincs talán igazam? Oh aki most vigadni tud, nagyon hasonlít azokhoz, kik, midőn ragados halál pusztít, dobzó-dással akarják lefojtani a rémülést, melyet a telhetetlen sirgödrök látása különben gerjesztene.

Három férfit láttunk a szomszédban egy célra törekedni. E három férfi: Olaszország szive: a király, Olaszország feje: gróf Cavour, és Olaszország fegyveres karja: Garibaldi, s e cél: Olaszország függetlensége, önállása, szabadsága s egysege, mint boldogulhatásának alapföltétele.

A cél teljesen elérve még nincs, és gróf Cavour, az alig ötvenkét éves férfi itt hagyta királyt, itt nemes baj- és versenytársát, Garibaldi, négy nappal azon nemzeti ünnep után, melyet a fölszabadult Olaszország ma egy hete üle, s melyben annak egyik föszerzője már nem vehete részt.

Nálunk ezen ünnep napját, vagyis jun. 2-kát Teleki László gyászemlékén kívül romboló zivatar tette fájó emléküvé országszerte. A Mátra vidékén jégeső, felhőszakadás és áradások roppant károkat tettek, s lapjaink mindegyike jegyzett föl hasonló híreket.

Az országgyűlésre nézve a „Pesti Napló“ mai (131.) számában X. aláírásával jelölt cikk magában foglalja e sorok írójának nézetét is. Soha sem vált semmiféle irodalmi műnek javára, ha az egésznek meghagyásával, itt-ott egyes kifejezéseken egész testületek változtatgattak.

Tudom, hogy Deák Ferenc indítványát némelyek valamivel többnek tartják irodalmi műnél, de épen azért várhatni véltük, hogy annál ovatosabb s meggondoltabb kézzel nyuland bárki is az eredeti szerkezethez, mely irodalmilag épen oly remek, mily fontos államtanilag, s mely ugy, amint van, már is a magyar nemzet közkincsévé lett s Európa közvagyonyává.

Hogy csütörtökön s pénteken a rákosi gyepen mindenféle díjakért mindenféle lovakat futtattak, azt itt csak emlitem. Kit a részletek érdekelnek, a jelesül szerkesztett „Vadász- és Versenylap“ból, vagy más pesti hirlapokból is meritheti. Ma lesz a harmadik és az idén utolsó futtatás. A díjakra, a lovak neveire, a nyertesek kilétére, a verseny külsőségeire és a nézők hangulatára nézve igen sok kérdeni valónk volna; de annyira bizunk az időnek mindent megérlelő hatalmában, hogy nem szólunk semmit. Csütörtökön az eső, mely majd csöndesen permetezett, majd záporrá erősült, igen sokat rongott a mulatságon; pénteken az idő kedvezett, ma jónak ígérkezik.

Holnap megtudjuk, az alsóház Révész Imre helyett kit választott jegyzővé: Bánó Józsefet-e vagy Tóth Vilmost. Azok után, miket a „Pesti posta“ a „Szegedi Híradó“ 42-ik számában e két férfiról mondott, természetes, hogy mi a szavazás eredményét nyugton várjuk.

A „Pesti posta“ írójától ne vegye ön tolokodásnak, ha megmondja, hogy nagy meglepéssel olvasta a „Szegedi Híradó“ 44. számában azt, ami ott a kántor-pályázatról mondatik. Ez alkalommal bátor vagyok néhány szót intézni azokhoz, kiket a zenészet akár mint magán-, akár mint országos, akár pedig mint általános emberi ügy érdekel.

Ismerik-e kegyetek a „Zenészeti Lapok“at? Tudják-e, hogy e cím alatt Abrányi Kornél már mult évi october elejétől fogva heti lapot szerkeszt, melyre bárki is előfizethet?*) E lap a zene általános érdekein kívül nemzeti zenénket vette különösen ápolása alá, és már eddig is igen sokat lendített. Az egyházi és általában a vallásos érzelmeket lehellő és tolmácsoló zenét, mint önként érti kiki, a „Zenészeti Lapok“ gondos figyelemmel kísérik, és ez által is minél szélesebb elterjedést érdemelnek.

De különben is, nem tekintve azt, hogy a zene mindenkit érdekel, a „Zenészeti Lapok“ról jó lélekkel mondhatjuk, hogy legjobban szerkesztett szaklapjaink közé tartoznak, melyeket azonban több szomszéd vagy rokon igen jól járathat együtt is. Ha ketten-hárman együtt járhatnak egy példányt, a haszon valamennyié, a költség pedig megoszlik.

Csongrád város fölirata az országgyűlés Főrendei- s Képviselőihez.

Méltóságos Főrendek!

Tisztelt Képviselőház!

Alig hangzott el a panasz, mely e város f. hó 9-én tartott közgyűléséből a helytartótanácsnak a törvénytelen császári adó erőszakos behajtását illető hitlén s a nemzetet katonai zsarnokság karjaiba taszító eljárása ellen az országgyűlés elé emeltetett, — s im a fenyegető kényszer s rendszersített ellenségeskedés ellentünk teljes vandalismussal elkezdett.

Mi soha nem éltünk azon csalogásban, hogy a bizonytalanság tengerén hanyatott nemzet az october 20-ki diploma deszkaszalán biztos révpartra evezhessen, s hogy az ország és dinastia között az említett diploma s az 1848-ki törvények közös alapján egyesülés jöhessen létre; de hitünk még sem veszett el annyira, miszerint fölvehessük: hogy jogaink a kibékülés küszöbén fognak elgázoltatni, — hogy a békés nemzet tüzhelyei a fejedelem által összehívott országgyűlés szemeláttára fognak a kormány zsoldos csapatai által megtámadtatni s ki fosztatni, — és hogy mig az egyik kéz ajándékot kínál, a másik ostromcsapással sújtja a közeledőket. Mindezt föl nem tehetjük, — mert ily merényletre a jelen század történetében példa nincs. És e halatlan joggyilkosság mégis megtörtént, s országszerte teljes embertelenséggel folytatatik, mintha félreismerhetlenül az lenne a kormány célja, hogy a törvényes tert minden áron megtartani kívánó nemzet arról a forradalom tömkelegébe letaszítassák!

Méltóságos Főrendek! Tisztelt Képviselőház! E város szorongatott lakossága utolsó emberig el van határozva, inkább minden képzelhető nyomort kiállani, semmint a nemzet által kitzított pályáról lelépve, magát a féktelen zsarnokság ellenében erőszakos állásba helyezni, s mig a már egy hétre

*) Az előfizetés vidékre egy évre 10 frt 50 kr, félévre 5 frt 25 kr, évnegyedre 2 frt 70 kr.

nyult rémteljes időszak egész folyama alatt a hazafiui türelem korlátai között híven megmaradt, a követelt törvénytelen adóból egy fillért sem fizetett le.

De a türelem határai sem terjednek a végtelenségig. A magát erőszakosan beszállásolt nagy számú katonaság tizenkét-huszanként lépve meg házaikat, élelmi szereink nagyobb részét fölemészíté, s további pusztítása a népet végtelenségre fogja juttatni. A családtalan polgár megvetheti a szenvedéseket s magát a halált, — de a családapának éhező gyermekei látásán szíve megszakad!

Vérző szívvel esedeztünk tehát a méltóságos Főrendek s tisztelt Képviselőház színe előtt, méltóztassék kinos helyzetünket tekintetbe venni, s ezen keresztény tatárjárásnak mielőbb véget vetni, nehogy szomoruan teljesedjenek rajtunk a római történetíró végzeteljes szavai: „Roma deliberat et Saguntum perit.“

Hazafias tisztelettel lévően

Csongrádon, 1861-ik évi június 1-én tartott közgyűlésünkől

Méltóságtoknak s a tisztelt Képviselőháznak
tiszteelő honfűarsai
Csongrád város közönsége.

Rigó József városi képviselő beszéde a honvédek gyámoltása ügyében.

Tisztelt Közgyűlés! Nekem mint a honvédegyamoltó egyesület egyik igénytelen tagjának jutott a szerencse, ama bajtársaim nevében, kik a magyar nemzet függetlenségeért oly vitézul harcoltak, de a hare alatt részben elnyomorodtak, részben pedig a forradalom legyőzése után bekövetkezett szomorú katasztrófák folytán inségre jutottak, Szeged város nemeslelkű tanácsa és képviselőtestülete kegyes párfogását és segélyét alázattal kikérhetni.

Távol legyen tőlem, azok érdemei fölött, kik a hazának annyit áldozának, kik a dicső honvéd nevet oly méltán kiérdemelték, dicséretet akarni mondani; mert a dicséretnek, hogy méltó legyen, oly szellemtől kell származnia, ki az embernél magasabban áll. Mi felülről jó, ambrózia, de a fűst, mely alulról száll föl hozzánk, csak közönséges tömjén. A dicséretet bizuk tehát magára a nemzetre. Erős hitem és meggyőződés, miként közelg az idő, melyben a magyar nemzet végkép széttépendi az oly méltatlanul hurcolt láncokat, és belép a nagy nemzetek patheonjába, hol mindazokat, kik halhatatlanságaért mindenököt fölaldozák, nemcsak megdicsérendi, hanem kellek meg is jutalmazandja.

De addig tisztelt közgyűlés, mig ez idő bekövetkeznék, kényeret kérek ama szerencsétlen bajtársaim számára, kik közül többen éveken át alamizsnán tengődve, a megméltályozott korszallem gúnyos hahotái között, a XIX. század gyalázatára koldulva barangolták be a hazát, nem találva ismerőst, barátot, rokant, kikenél menhelyet, vagy kiktől csak vigaszt is nyerhetek volna, attól tartva: nehogy a kémeiktől inpregnált levegő még a fájdalom és részvét soháját is besugja azoknak, kik magára a gondolatra csak azért nem szabtak büntető paragrafust, mert nem részesültek azon isteni adományban, hogy a szívek rejtekeibe láthassanak. Azoknak földönfutókká lett özvegyei és árvái számára kérek kényeret, kik családjukat a hazáért az ébhalál kétségbeesésének átengedve, a hon iránti hűségüket vérökkel és életükkel pecsételték. Csak addig kérek számukra kényeret, tisztelt közgyűlés, mig a magyar nemzet nemtelen elleneivel megszámlolva, dolgait rendbe szedheti, és az oly sokáig méltatlanul üldözöttek atyai, pártfogói karjai közé zárhatja; mert bizom az isteni gondviselésben, miként e nemzet, mely a nehéz megpróbáltatás sanjuru napjaiban oly egyetértő, kitartó és önfelelődozó volt, mely földi rendeltetése magasztos célját oly dicsően tudja megoldani, élni fog! dacára a létele ellen elkövetett égbekiáltó gaszágoknak; sőt,

miként Kakas Márton prognosticonja tartja: „még a világ végét is túléli két perccel!” vagy ha nem, akkor nincs Isten, hanem a világ eseményeit a puszta véletlen örült játéka kezeli!*)

A birodalmi tanács és a magyar ügy.

Míg a pesti hongyülés vitái tartottak, a birodalmi gyűlésről szándékosan tartózkodtunk nyilatkozni terjedelmesebben, részint hogy az ottani ingadozó véleményeket idő előtt meg ne ítéljük, részint pedig hogy a barátságos indulatu tagok hallgatását rosza ne magyarázzuk.

Pár nap óta mind a német lapok, mind a birodalmi tanács határozottabban hallatják, ki rokonszenvét a magyar személyes egyesülés iránt, ki pedig eddig követett állása szép csendes odahagyását; s nagy részben kijelentik, hogy sokkal hajlandóbbak a személyes egyesülést elfogadni, mint Magyarország iránt erőszakot használni.

E téren a csehek után elsők a stájerok, kiket Rechbauer derék követik a pünkösdi napok alatt meggyőzött arról, hogy minden szabadelvű osztrák a birodalom ellen vétkesnek, ha a magyarok jogait, kik alkotmányos érzületökkel a világ oly bámulatos méltánylatát vívák ki maguknak, erőszakkal az egységes birodalmi párt elvei szerint akarná megnyirbálni. Ha tehát Schmerling még egyre öszpontosító nézetei mellett marad, biztos lehet, hogy a stájerokban sem számolhat gyámoltokra.

A csehek már kezdetben kinyilatkoztatták, hogy ők az egyes tartományok önkormányzásának s történelmi jogainak barátai, s így a magyar korona jogait sem akarják esorbítani; de azt kívánják, hogy egy közös képviselőben mi magyarok is részt vegyünk, hogy így a nemzetiségek pártja a német párt fölött állván, a tartományok jogait és önállóságát mindig biztosan megvédhesse.

A szláv párt nézeteinek közlönyében lévén az „Ost und West“ lap, ennek legutóbbi számában nevezetes határozottságot lehet észrevenni az 1848. törvények iránt. Kijelentette ugyanis, hogy a magyar alkotmány lényeges részét teszik a 48-ki törvények, melyeknek módosítási joga a nemzetgyűléshez tartozik, s azokban — nézete szerint — a leglényegesebb módosítás a nemzetiségek kérdése szempontjából leginkább kívánatos. Ebből látható, hogy a szláv nép sem kívánja a személyes egyesülés megsemmisítését, csak a nemzetiségek állása és méltánylata szorosabb meghatározását. Az ily nyilatkozatok természetesen megdöbbenést okoznak az osztrákoknak, kik a birodalom minden nemzetét a maroknyi német elem készségű szolgálójának szeretnék látni, s nem kimélnék kifejezéseket, melyekkel a szabadelvű, de monarchikus érzelmű lapok nyilatkozatait ledorongolni ne igyekezzenek: hanem ily kartács-törvédek a közérzületről minden nyom nélkül visszapatannak magukra az ostromlókra, s nem kerülend már sok időbe, midőn e kibérelt eszmévédek saját hadiszereik halmaza közt lelik sirjokat.

A „Donau-Zeitung“, e felhivatalos közlöny, mely eddig egyedül föladatult tüzte ki irányunkban új hódítást eszközölni, végre maga is lemond e javaslatáról azon elvből, hogy hódítás csak idegen hatalom megsemmisítésénél jöhet szóba; Magyarország pedig nem volt hatalom. Azonban feledni látszik előbbi állításait, melyekben azt bizonyítgatták, hogy a magyarok a 49-ki hódítás alkalmával saját jogaikat temették el; mi annyit tesz, hogy a magyar jogaira nézve lehetett ugyan önálló hatalom, de saját hibája, ha meghódítás által önállóságát elvesztette; szóval a magyarok tartoznak az önkénynek hódolni. Valóban gyönyörű kilátásokat ad a birodalmi gyűlés alkotmányozó hatalmára; szerencsére nem rajta álland a birodalom ügyét eldönteni, bármint zokon essék is neki, ha eszméitől elszakad a szabadság és alkotmányos érzület kemény szele előtt behuzni kényszerülend. Azért jelenleg, midőn a magyar nemzet oly szilárdul és határozottan kijelenti ragaszkodását törvényeihez minden áron, alig lehet mást várni Bécsből, mint: vagy hódolni a nemzet jogos kívánatának, vagy az önkénynek újra fölszabadítani pusztító elemeit.

Szeged város hatósága által kiadott építési rendszabályok.

(Folytatás és vége.)

A telkek házhelyekké eldarabolása tanácsi jóváhagyás nélkül nem eszközölhető. A fölöstandó telkek szélessége 9—10 ölnél kevesebb, hossza pedig 15 ölnél rövidebb nem lehet.

Utea szabályozás: Az egész városra kiterjedő utca-szabályozást most, annyi sikertelen és céltalan kísérlet után a jövő nemzedéket kötelező módon megállapítani nem látszik hasznosnak, legfőleg a teendőkre lehet irányt adni; e szerint az utcák szabályozását vagy egyenesítését most csak annyiban lehet igénybe venni, amennyire a már fönálló szilárd anyagú épületek állása és fekvése engedi; esze-

rint a papíron vont egyenes vonalak, ha a már meglévő épületek lebontásával tetemes áldozatok igényeltetnének, mellőzendők, csupán gyakorlati szempontból helyeselhető utca-igazitásokat vagy szabad téreknek házhelyekké kiosztását a fölmerülő szükséghez képest és esetenként annak idején lehet indítványba hozni, midőn a szépítési bizottmány a körülményeket pontosan szemügyre vévén, a tanácsnak megbíralás és jóváhagyás végett a tervezetet benyújtja.

Minden utca-szabályozás tehát, mely még foganatosításba nem jött, ezennel megszüntetettnek tekintendő, és a tanács további határozata alá esik az ily térdképileg kitűzött iránynak elfogadása vagy módosítása.

Az utcák vonalának egyenesítésénél az épületek összevissza hányása szigorúan kerülendő, az egyenesítés, ha az egész vonal kiépítését rövid idő lefolyása alatt reményleni nem lehet, csak a fönálló hiányos vonalak módosítása által lesz eszközölendő.

Az utcák szélessége a főbb vonalokon 10—8 öl, rövid közutcaikon lehet 6 öl, keskenyebb semmi szín alatt, kivéve a meglévőket, ha azokat könnyű módon akár szélesíteni, akár keskenyíteni nem lehet.

Utcák magassága: Valamennyi utcát tekintve, városunk fekvését a legmagasabb Tiszavíz színe fölé emelni századokra kiható óriási munka lenne; biztosításunkra elegendő, ha a tiszaparti és egyéb töltéseink jó karban állanak, és ha némely a Tiszával egyirányú utcák kellőképp fölmagasítottak, a többi utcák magassága megmaradhat, ha a fenék vizektől mentessége magasztást nem igényel. Egyéb iránt emlékeztetőkép minden városrészben, főleg alacsonyabb utcákban, szilárdabban épült házakon kö- vagy vastáblákra az 1855. évi vízmagasság följelölendő lenne; vizállásos helyeken a víznek szokott állása fölött 2 lábnyi magas feltöltéshez tervezetik; minden utcában a földszinen felül, hol kövezet nincs, a járda 1—2 lábbal magasabb lehet.

Minden utcának a bizottmány által meghatározandó magasságának kell lenni, ezért a járdákat sem süllyeszteni, sem emelni nem lehet, hanem az egész utca hosszában arányos magasságra kell törekedni, csupán alig észrevehető lejtőség engedték meg, a kapukészőb a járda színvonalán álljon, ezért a meglévő egyenetlen járdamagasságok a körülmények tekintetbe vételével mielőbb kiegyenlítettők vagy lejtősítettők lesznek.

A kövezetlen utcákon az ut közepét homorura kell emelni, és a járdák mellett a víznek lefolyó árkokat szükség ásní; az utca egyik oldaláról a másikkra a vizet átszivároztatni nem szabad, nem lévén megengedhető, hogy az egyik házsorfall töve szárazon maradjon, az utca pedig vagy a másik oldalon lévő házsor örökös nedvességnek legyen kitéve. Ilyenmül visszaélések megszüntetése azonnal foganatosítandó lesz; az udvarról kifolyó víz csak földött folyókákön csupán az utcai árokba boesájt-ható ki.

A kikövezett utcákon az ut homoru, a járda emelkedettebb legyen.

Az építési szabályok áthágásaért az építettő és építőmester a városi tanács által kiszabandó pénzbírsági büntetés alá esnek.

Szeged, 1861. március 18-án.

Szerkesztő
Müller Pál.

Tárogató.

Helybeli ujdonságok.

— „Esik, esik, esik,” ezt mondhatjuk mi is Petőfivel valószínűleg Medárd előtt és után, s még az a szerencse hozzá, hogy városunkban csak eső esik; ellenben a környéken jéggel is változtatja a gazdák nagy aggodalmára. A mult esőtörtékön az eső miatt elmaradt nyári ünnepély alkalmával azzal vigasztalák magukat szépeink, hogy hasznosabb volt az eső, tehát se baj! — De hogy a helybeli ifjuságnak folyó hó 13-áról 17-ére elhalasztott nyári táncvigalmáról is azt fogják-e mondani, ha eső lesz, ennek megmondhatására már valóban jóslói tehetség kellene, melylyel az ujdondások csak kivételképen bírnak, értvén, hogy ha még kezdő ujdondások. Előre csak annyit szabad e táncvigalomról szépeinknek megsugnunk, hogy az felül akar mulni minden eddig tartott ily ünnepélyeket, miről már maga a táncrend három változata is kezdesedik némileg. De nem mondunk ezuttal többet, nehogy azt higyjék szépeink az ujdondásról, hogy még titkot sem tud tartani.

— (Az izgató hirgyártóknak.) Szombat óta azon gonosz ajk hirdette monda kering a városban, hogy a kiviteli gözmalomhoz egy hajó lisztet küldtek vissza, mert meg volt mérgezve; s hogy erről a hatóság tudomást vévén, kidoboltatta óvásul, nehogy a nép ez ártalmas hatású lisztből vegyen. — Azon hir is kering, hogy a zsidók az ecetet és pálinkát megmérgezték; a hiszékeny nép tehát az említett folyadékokból addig vonakodik venni, mig szemelattára a zsidó ecetét vagy pálinkáját meg-

nem izleli. Föl vagyunk jogosítva illetékes helyről, e híreket gonosz szándéku kholmányoknak kijelenteni, melyek célja a csendet és egyetértést megzavarni. Erélyes hatóságunk megtette a szükséges lépéseket, hogy a hason bir gyártóinak nyomába forduljon, s őket becsületesebb keresetmódra szoktassa.

— Az iparoség-egyletnek f. hó 13-án választmányi gyűlése lesz, melyre minden ügybarát azon figyelmeztetéssel hivatik meg, hogy ez alkalommal az egylet további fönállási kérdése fog tárgyalatni.

— A mégegyleti részvényesek jutalomlapja jövő évre már megjelent. Az eddigieket kiállításban jóval feltűltulja; Zách Feliciánt ábrázolja Robert Károly ebédtermében. Figyelmeztetjük az illetőket e gyönyörű műlap megtekintésére Burger Zsigmond műkereskedésében.

— A mult héten egyik belvárosi utcában építéstartalás alkalmával egy nagy hordót találtak a földben a napszámosok. S csakhamar elterjedt a hir, hogy most már az építő tulajdonos még egyszer oly magas házat fog építtetni, mint minőt tervezett, mert kincsekre talált. Az elásott kincsek iránt még mindig nagy hiedellel van bizonyos néposztály!

— Egy tanulmányait végzett fiatal ember, ki nyelvekben is jártas, nevelőül ajálkodik valamely családhoz; eddigi foglalkozása és bizonyítványai után reméli, hogy a szülők bizalmának meg fog felelhetni. Bövebb tudósítást e lapok kiadóhivatalában kaphatni.

— A vidékünkön történt legközelebbi jégkár-fölvétele végett Heritz István ur a magyar általános biztosító-társaság első felügyelője már körünkbe érkezett. A kellő fölbecsülés után a biztosított felek illetékeiket azon pontossággal fogják kezeikhez venni, mint azt e derék hazai intézet ismert gyorsasággal eddig is eszközölni szokta.

— Hétfőn délután — mint halljuk — a városunkon átvonuló zivatarnak ismét egy áldozata lón. Szatymaz felé két gyermek nyáját őrzött; az egyiket a lecsapó villám a szó szoros értelmében megégette, s halva is maradt; míg a másiknak egy kis ájuláson kívül semmi baja sem történt.

— A gyakori esőzés miatt utaink láthatólag megviseltek; de a nem szilárd alapu kövezetre a tartós eső kétszeresen káros hatású, kivált a merre a terhes kocsi a vasúthoz járnak. Ennek tulajdonitjuk, hogy a Szina-udvar és serház közti utkövezet elmentülő félben van. Tudomásul mondjuk ezt el az illetőknek, nehogy a kereskedelmi közlekedés hátrányára e jelenleg egypár nap alatt elvégezhető igazitás később heteket vegyen igénybe.

— Uj-Szegeden a mult hó végén emberére talált egy vasas ezredbeli altiszt. Éjféltől két óraker kopogtat egy polgár ablakán hatalmasan, s aajtót nyitni parancsol. A tulajdonos azon figyelmeztetésére, hogy e ház nem korcsma, azt felelé, hogy ő cs. k. őrzetű, s hatalma van minden házat megmozogni, s e jogát írásban is kész megmutatni, csak nyissanak neki aajtót. — A háztulajdonos, e fenyegető hangtól meg nem ijedve, eltávozásra szólította ez éjjeli vendéget: de e fölszólításra a külső aajtó már be volt fesszítve, s a katona és házi gazda között még csak egy üveg-aajtó volt. Ekkor szepent meg csak a vitező altiszt, mert a házi gazda kezében egy feléje szegzett kétesövü fegyvert pillantott meg, s a dolog komoly következtetésül tartva, el akart illanni. A gazda utána ugorván, segítségért kiáltott, s pár perc múlva a segítségre jöttek a vitez őrzetűben egy kötelezőkő katonát fogtak el, s vasra verve a katonai hatóság kezébe szolgáltatták. Két társa: egy kovácslegény és egy diákféle a sötétben szerencsésen tovább álltak.

— Ismét három szerencsétlen eseményről értesültünk. Mult szombaton egy különben jó módu lakos kötéllal végezte ki magát. Utána való nap pedig egy családapa nejét azon szavakkal hagyta otthon, hogy őt ezuttal utóször látta ez életben; s ugyis lón. Egy malomba bevitette magát, s onnan a Tisza hullámai közé ugrott megmenthetlenül. — Szinte e napon egy fiatal ember reggeli órákban félig öltözve hajadon fövel mint örült futott végig az utcákon, míg szegény agg szülői őt feltalálva hazavezeték.

Hazai tudósítások.

— Szatmármegye, mint a „P. Ll.” írja, több hó előtt elhatározta, hogy a megyei jegyzőkönyvben 1849 óta történt ur a lefolyt szomorú évek eseményeivel töltessek be. E megbízásban Luby Zsigmond főjegyző járt el, s a napokban tartott bizottmányi gyűlésben fel is olvasta dolgozatát, melynek méltánylatul a szerkesztő egy aranytollal tiszteltetett meg, műve pedig kinyomatni rendeltetett.

— B. Eötvös József beszéde a szabadelvű németeknél roppant viszhangra talált. Némethon több részéről bizalmi levelekkel tisztelik meg nagy hazánkfiát.

— Sottfried Mátyás győri polgár a magyar akademiának végrendeletileg 4000 frtot hagyományozott. Méltó, hogy nevét emlékekben tartsa a hon.

*) E beszéd a f. h. 5-én tartott közgyűlésben mondott el, melynek folytán a mult számunkban közöltt évi segély megszárvastatott. Szerk.

— B. Vay Miklós f. hó 7-én reggel Bécsbe érkezett, s részt vevén az udvari kancelláriában tartott tanácskozásban, kihallgatáson volt a császárnál; sőt egy bécsi lap szerint még egy miniszteri tanácsban is jelen volt.

— Cavour halálát az angol felsőház június 8-iki ülésében W o d e h o u s e lord megerősítvén, hozzátevé, mikép szükségtelen Cavourt dicséretelni, minthogy a történelem majd igazságot fog szolgáltatni hazafiságának. Olaszország jelen válságában halála roppant és általános esapás.

— A „Pester Lloyd“ szerint egy rendeletben minden rendelkezésben lévő hivatalnok figyelmeztetik, hogy díját csak azon esetben veheti föl, ha hitelesen kimutatja, hogy semminemű alkotmányos községi vagy megyei hivatalt nem visel.

— Cavour halála előtt mindenfelől béke hírek lengtek; de a halálát jelző távirati hír a börzén nemcsak Auszriában, de Franciaországban is a béke reményeit nagyban alábbzállította.

— Goresakoffról írják a külföldi lapok, hogy végpercei igen kinosak valának, s végkivánsága az volt, hogy Sebastopolban temessék el vitéz bajtársai mellé; mely kivánsága újabb tudósítások szerint teljesített is fog.

— A Varsóból érkező hírek még mindig arról tanuskodnak, hogy az izgatók Lengyelhóban egyre terjednek, s a rendőrség eddigi eljárása nem alkalmas a kedélyek megnyugtatósa- vagy fékentartására. A köztérekén a fiatalok a gyűlött cilinderek helyett magyar kalapokat visel, mire eddig a tilalom még nem terjedt ki; azonban a lengyel nemzeti öltözet is — minden tilalom dacára — szerte divatban van.

— A bécsi kormányának a lapunkban is említett 8 millió kölcsön iránt tett lépései a németországi bankároknál még eddig eredmény nélkül valának, mert a hitelezők a birodalmi képviselőket kezességét köölték ki, melyről tudjuk, hogy szűkebb körtünek nyilvánították.

— Az athenai ügyek legújabb hírek szerint csakugyan aggasztó színben állanak. Egy összeesküvésnek jöttek nyomába, melynek célja volt a palotát megrohanni, kényszerítendő a kormányt, hogy jelen miniszteriumát elbocassá, s a nemzeti gyűlést egybehívja.

— A montenegrói fejedelem — hírek szerint — hajlandó lenne a hatalmak képviselői tanácsának engedni, s kivonná katonáit az elfoglalt török területéről, azonban oly föltét alatt, hogy a montenegrói határokról a tengerre vezető ut semleges legyen.

— A bécsi birodalmi tanács hatásköre jelentékeny szűk korlátok közé szorult, mert Schmerling lovag azt szűkebbnek nyilvánította, mintán — ugymond — az eddigi lépések nem voltak elegendők, hogy az egész birodalmi tanácsot egyesítsék. Vannak lapok, melyek e nyilatkozatot előleges föl-
oszlatai szellőnek tekintik.

— A bécsi kormány a számos betegnek jelentkező finánc hivatalnokoknak tulajdonítja az eddigi adóbehajtás sikeretlenségét, azért egy komoly rendeletet bocsjtott ki, melynél fogva jövőre minden hitelesen nem indokolt gyöngéledő hivatalnok állását kockáztatja.

...nak,
...zás köz-
...katonaság
...oi hírek sze-

... hó 15-én tartott
...oi tárgyalások közt
...ltották.

...ek azzal hozák zavarba
...midőn hozzájok beköszön-
...ok mind eltűntek.

...mely este az ottani lakosság
...fáklyászenével tisztelte meg,
...város nyakán ülő finánc tanácsos
...apott.

...ágabbról írják „Magyarország“nak,
...őán fogadván a határvidéki követeket,
...ket, ne hallgassanak a „provinciálisták“
...ára, s ha valami panaszu van, ne az or-
...yúlással, hanem vele közöljék. Egy rokkant
...ezsán erre azt felelte, hogy katonához semmi
bizalommal nem viseltetnek, s csak az országgyű-
léstől várják bajaik orvoslását.

— Fésüs György joghallgató következő nyilatkozatot bocsjt közre: Minthogy a budai magyar színészet ügyét Buda város községtanácsa f. évi május 28-án tartott közgyűlésében olyannyira magáévé tette, hogy ennek Budán leendő állandósítását határozottan eltiltotta; s az általam kibocsjtott fölhevások is ennek némi fölsegelésére céloznak: a mai naptól kibocsjtott ívek már számozva, és Áldassy Antal, Buda város főkapitánya — ki az egész ügy fölötti elnökséget elvállalni szives volt, — sajátkezű aláírásával ellátva küldetnek szét; míg a begyűllendő összegek ugyanecek alólírthoz küldendők be, de azokért egy négy tagú választmány, névszerint: Kunhegyi Kamill, buda városi tanácsnok, Hilóczky Béla, Lenk Sándor és Fésüs György vállal felelősséget. A begyűllendő összegek hírlap útján fognak közzététetni, s azonkívül minden egyes összegről külön nyugta szolgáltat ki. Az eddigi ívtartók is kéretnek ennek szives figyelembe vételére.

— A legnagyobb tisztelettel fölkeretnek azon honfiak, kik a nógrádmegyei honvédegyesítő bizottmánytól gyűjtőívekkel megkerestettek, legyenek szivesek a begyűllt összeget a gyűjtőívvel f. évi augusztus hó 20-ig a bizottmány pénztárnokához, Faiszt József urhoz B. Gyarmatra beküldeni. Egyszermind fölkeretnek mindazok, kik a nógrádmegyei honvédegyesítő bizottmányral magukat érintkezésbe akarják tenni, legyenek szivesek leveleiket Paczoly Narcis tiszteletbeli elnök urhoz B. Gyarmatra címezni. Kelt B. Gyarmaton, május 30-án. Kovács Sándor, főjegyző.

Vegyes hírek.

— Bordeauxban, mint a lapokból olvassuk, egy bogyárt szüntettek meg, mert a bort nem szőlőből, hanem vegytani uton állította elő.

...k
...je
...agja
...en ma-

...övet oda
...kat ismerje
...s közvetett
...énytelennek.
...velevezője írja,
...ai nagy részben
...emények iránti vé-
...jövő bétéen tárgyalás
...y, melynek Stroszmayer
...dalmát, horvát és szlavon ki-
...ól a magyar koronához és király-
...gen kedvező törvényjavaslatot dolgo-
...mert még Fiume és Muraköz is a határör-
...kel az említett új hármis királysághoz tar-
...ek. Egy másik osztály terve meg az, hogy
...estről és Zágrábról országgyűlésileg kiküldött ta-
...gok valahol találkozzanak, s dolgozzák ki a vis-
...zacékolási fölitételeket.

— Győrött f. hó 4-én a német színészek a honvédegyesítő egyesület javára előadást hirdettek azon hozzátétellel, hogy a helybeli katonai zenekar is közre fog működni. Azonban a lapok kiosztása betiltatott, s nemsokára új lap jelent meg, melyen már a katonai zenekar közreműködése nem volt hirtetve. Ez a katonai lovagiassággal természetesen nem férhetett meg!

— Az árvamegyei telekkönyvet a volt es. k. hivatalnokok Galliciába bebebekték; s így járjon utána, kinek baja van! Ez is derék eljárás valóban!

— Nyitrán a várostanács minden házi gazdának 30 krt fizet naponkint egy-egy beszállásolt adóbehajtó katonáért.

TÁRCA.

A ligetben.

Mi számtalanszor ültem hús üledben
Liget! emlékim vonzó édene,
S mi szent varázsszal fűzte játszi keblem
A szép jelenhez képzelmim keze. —

Csak dísz ajánlá a rezgő levélt,
S a cserjegyely hön várta kedvesét,
A fű s virág, fa és minden növény
Bájjalot, bűvözt, ümlesztte szét.

Oh mennyi, mennyi édes érzet ülte
Szívem kövén mosolygó ünnepeét,
Míg zsöngé éveim nadályá szította
E hön zsibongó élet véreret! —

Haladt a kor, dagadt a szív patakja,
S az elmé szárnya inkább fejledett,
Már nem jelen; — mult és jövő levének
A képzeletnek édes élvezet.

S im e liget, örömeztet tanyája,
Más vonzerőt rejtett magányiban,
Elmélkedésre hitta hí barátját,
És bölcs irány sarjadzott árnyiban.

Hí képed, éltem, itt leled! — miként itt
Fejlik, virágzik s fonyad el az ág:
Ugy díszlik és hamvad korod s enyészet
Hintendi rá kérélelhetlen havát!

Képedre itt letem hazám, s tavaszra
Látlak vajudni hosszas tél után;
Oh vajha olvadozzon jéggöröngye
A zord, kemény időnek szaporán!!

Fornai Károly.

Egy iparos vándor-évei.

(Elbeszélés.)

I.

A véletlen adott alkalmat e sorok írására; de örömet ragadom meg ez alkalmat, mert a magyar faj egyik legdicséreteseb tulajdonát — a tanulásvágyat, s annak sikerét fogom t. olvasóimnak elbeszélésem folytán bemutatni.

A mult ünnepek egyikén templomban valék, s mivel egy padban egyedül ültem, felém egy tisztes kinézésű polgár közeledett, s mint ismerőst nevémen üdvözölve, helyet kért mellettem.

Jól esett e bizalom, s helyet engedve az ismeretlennek, nem állhatam meg, hogy meg ne kérdezzem: honnan származik irántami ismeretsége?

Különös volna az uram, válaszolá N., kit ezentul csak így fogok nevezni, ha mi őnt nem ismerők, ki ügyeinkkel foglalkozik.

Vizsgálva bizalmas szomszédomat, eszembe jutott számos életkép, melyeket szorgalmas és boldog iparosokról olvastam, s mintegy előérzethből fölvettem magamban, vele s viszonyaival ismeretségre jöni.

A véletlen kedvezni látszott kívánságomnak, mert mise végeztével egy bizalmas szóra kért föl szomszédom.

S e bizalmas szó említett polgártársam egy találmányára vonatkozott, mely fölül véleményemet kíváná tudni.

Szerény kinézése, de ügyes és csaknem finom mozdulata világvártást embert árultak el benne, s minél bővebben ereszkedtem találmánya előadásába, annál inkább fölismertem benne a tanulmány és tapasztalat sokoldalú emberét.

Beszéde végeztével én is készen voltam válaszmommal, de az ügy több időt kívánván, N....et

a következő napra kértem föl tervünk annál biztosabb elintézésére.

Másnap pontosan megjelent új ismerősöm, s ügyét teljes meglepésére el is intéztük.

Ekkor örömtől sugárzó arccal háláját akaraj kijelenteni tanácsomért, mit én azzal szakítottam félbe, hogy most már rajta a sor e csekély szolgálatomért viszonzóivességet tanusítani.

S mi lenne az uram? — kérdé N. igen meglepetve.

Önnek multja engem igen érdekel, — válaszolék bizalmasabb hangon, — mondja el nekem, miként jutott ön azon tisztességes és kényelmes állásba, melyet eddigi szavai után gyanítom szabad?

Ha csak ennyi az egész, mit Sz... ur tölem kíván, — felelé ő is egész bizalommal, mert nevémről szólított, — a legszivesebben megteszem, csak meg ne unja.

II.

En, — kezdé N. életírását, — korán elhagyatott árva gyermek valék; atyám — szorgalmas, de beteg iparos — alig volt képes a ház szükségét napi munkájával fedezni; anyámat nem is ismertem, mert születésem életébe került.

Egy idősb nővérem volt anyám, dajkám, mindenem; ő vivé a házi gazdaságot, amennyiben szellérnek házi gazdaságról beszélni lehet, mert bérben laktunk R.... külvárosban.

Történt, hogy atyám súlyos betegségbe esvén, nővérem kérve, könyörögve küldött a lelkészhez, hogy — ugymond — atyámat lelki vigaszszal ellássa.

Fogalmam sem volt még akkor, mit jelent az, midőn beteghez lelkészt hívnak, s azért én esdálkozva kérdém nővéremtől, vajjon miért kér ő engem, hisz máskor parancsolni szokott?

Menj csak kedves P....ám, s ne kérd annak

okát, boldog vagy, ha nem érted még e perc teljes aggodalmát.

Különösnek tetszik nekem ez érthetetlen felelet, s utközben, míg a lelkészhez értem, kezdtem némileg anyámról, a halálról, s atyámról gondolkodni.

Komoly borongós őszi nap vala; sűrű szemekkel permetezett az eső, s midőn a lelkész lakához értem, ez épen temetésről jött haza ázottan, s kérde, mi végből keresem őt?

Csak e kérdésre éreztem, hogy keblem elszorult, s nem tudtam elmondani, mért küldött nővérem.

Talán beteg valaki nálatok? — kérde bizalmasan a lelkész.

Igen, — válaszolék, — atyám már régen beteg, s némém ide küldött, hogy — — erre ismét elakadt szavam, mert komoly sejtélem keletkezett lelkemben, s nem tudtam többet mondani, s egyre atyám halvány arc lebegett szemem előtt.

A jó lelkész nem sokat várattat magára, s jött velem, kezembe adva a kis csengettyűt, hogy előtte menve, jelentsem utja célját.

Midőn megérkeztünk, nővérem könyes szemekkel csókolt kezét a lelkésznek, s valamit suhogott fülebe. Én félre húzódtam, s gyermeki kíváncsisággal vártam, mi fog történni atyámmal.

Atyám oly gyöngy volt, hogy a papnak hozzá kellett hajolnia, hogy szavát hallhassa; csak arra emlékszem, hogy megáldoztatta őt, s bennünket vigasztalt, mielőtt lakunkat elhagyá.

Egy távoli rokonunk még ez este meglátogatott bennünket, s elvitt magával; de mielőtt elmentem, atyám magához intett s kezét nyujtá felém, melyet én ösztönszerűleg megcsókoltam.

Többé nem láttam életben atyámat; másnap délután már kiterítve találtam őt, midőn rokonom fiával hazamentem, mert rokonom az egész éjet atyámnál tölté.

Megbocsásson uram, hogy ily hosszan mon-

dom el e szomoró nagy befolyást szomorú lett, mették, aggódo elfogá arcát, és csak nyolcéves elbeszélését újra, — s mivel atyám körül, az fölment temetkezésére; s így teljesen arává lettem a föld színén.

III.

E szomorú esemény után némém szolgálatba ment, engem egy halász fogadott föl örökben. S mivel gazdám, vagy inkább gyámatyám értett a hajókészítéshez is, én gyakran körülötte segédkeztem egyben másban. Négy év telt el gyermek éveimből eként, s kora tavasszal egyszer gyámatyám azt parancsolá: szedjem össze ruhámat, mert egész ősziig oda leszünk Sz...on hajót csinálni.

En megőrültem, hogy az egyhangú életben ez utazással némi változás történik, csak azt sajnáltam, hogy némémmel elutaztam előtt nem is szólhattam, ki engem vasárnaponként rendszeren meglátogatótt.

A vidék, mint ön előtt is ismeretes uram, igen mocsáros és egészségtelen volt, hol a nyarat töltünk kelle; gyámatyám a hidegláz csakhamar haza kényszeríté, engemet pedig munkatársainál hagyott, hogy tanuljak valamit a hajógyártásból.

Se írni, se olvasni nem tudtam ekkor még, mert abban az időben nem egy volt ám mint most; azt sem kérdezték, jár-e valaki gyermeke iskolába vagy nem?!

Mint bámultam, midőn mások könyvből vagy írásból olvastak, vagy a hajó rajzát készítették és festék! En miudezekből mit sem tudtam.

Az ős megjött, s vártam, hogy hazamegyek gyámatyámhoz, de semmi tudósítás nem érkezett. Végre gyámatyám egyik munkatársa, kinck rendelkezésre voltam bízva, jelenté, hogy nála fogok maradni, mert gyámatyám elnyomorodott, s így jó vömről sem gondoskodhatnék. (Folyt. köv.)

ÜZLETI HIRNÖK.

(Sz.) Szeged, junius 11-én 1861. A beállott esőzések s a kivitelrei megrendelések hiánya miatt a buza ára 3000 mérő vételnél mérőnkint 20 krral olesőbb lett; ez azonban piacunkon még semmi visszahatást nem szült, s az árulók még mindig az előbbi árt követelik.

A kukoricában állandóan élénk üzlet mutatkozik, s a szép marosmentiek mérője 2 fnt 50 krról 2 fnt 55 krra emelkedett. A repearatás a tartós esőzés miatt elkészt, mi nagyon káros hatású — mert egy száraz meleg nap a túlerett csöveket fölpatantja, s sok mag kárba vesz.

A gyapjunnyirással már a legnagyobb termelők is készek, de gyapjúkereskedők még mindig hiányzanak, mi arra mutat, hogy az ár nevezetesen csökkent.

A vetések igen jól állnak, s a tavaszi vetések is megjavultak, s ha a kedvező idő tartós lesz, jó aratás várható.

Üzleti terményárak: tisztabuza köbble 10—10 fnt 2 k; rozs 6 fnt 80 kr.—7 fnt; árpa 4 fnt 30—80 kr.; zab 3 fnt 20—80 kr.; köles 5 fnt 50 kr.—6 fnt 50 kr.; tengeri 4 fnt 20—40 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó mérő 6 fnt. Lenese m. 6 fnt. Paszuly 2 fnt 40 kr. Köles 3 fnt 60 kr. Burgonya 1 fnt 50 kr. Marhahus fontja 22 kr. Juhhús 18 kr. Sertészsín 20 kr. Szalonna mázsája 30 fnt — kr. Zsir itecje 46 kr. Lángliszt mázsája 13 fnt 80 kr. Zsemlyeliszt m. 9 fnt — kr. Kenyérliszt itecje 8 kr. Kukoricaliszt itecje 4 kr. Árpapada 2 itec 12 kr. Köleskása itecje 10 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 80 kr. Repceolaj 40 kr. Lenmagolaj 54 kr. Faggyu mázsája 40 fnt — kr. Faggyugyertya öntött fontja 42 kr, mártott 34 kr. Szappan fontja 48 kr. Körösfá öle 15 ft — kr. Tölgyfa 13 ft — kr. Lágysa 9 ft — kr. Közszén vékaja 48 kr. Széna m. új 1 fnt 60 kr. Szalma m. 90 kr. Kender m. 38 ft. Len 24 ft.

Vidéki terményárak.

Alsóausztriai mérő oszt. pénzben	Tiszta buza		Két-szeres		Rozs		Árpa		Zab		Ten-geri	
	ft	k.	ft	k.	ft	k.	ft	k.	ft	k.	ft	k.
Arad	5	25	—	—	3	36	1	81	1	68	2	30
Baja	4	—	2	86	2	60	1	80	1	22	2	40
Becskerek (Nagy)	4	40	3	—	—	—	1	80	1	50	2	20
Gyula	4	40	3	88	—	—	1	78	1	68	2	10
Győr	4	60	3	—	2	80	2	60	1	60	2	75
Mosony	4	20	3	60	—	—	2	—	2	—	1	80
Sziszek	5	25	—	—	2	99	2	36	1	90	3	30
Perjámos	4	—	—	—	—	—	1	50	1	30	2	—
Szabadka	4	20	3	46	3	10	1	60	1	30	1	20
Temesvár	5	8	4	5	3	25	2	30	1	85	2	35
Ujvidék	4	28	3	7	—	—	1	48	1	75	2	40
Ujbecse	5	—	—	—	—	—	1	68	1	50	2	—
Nagy-Sz.-Miklós	4	25	3	50	1	80	—	—	1	50	2	40

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.
Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u., 2 óra 50 perkor éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Pestről Bécsbe 9 óra 12 pkor reggel, 9 óra 20 p. este.

Érkezések a vasutakon.
Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 23 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.
Ceglédre 1 óra 10 p. délután, 9 ó. 57 p. este.
Pestrel Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. délután.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsámkint (90 bécsi font = 100¹/₁₀ vámegyleti fonttal) Pesttől Szegedig a 3 osztály szerént 41, 60,

80 kr, Pesttől Debrecenig 58, 81, 113 kr, Pesttől Bécsig 63, 90, 124 kr, Pesttől Bodenbachig 168, 212, 232 kr. Drezdáig ezenfölül 3¹/₂, Berlinig 14¹/₂, Hamburgig 55¹/₂ ezüst garas.

Általános biztosítási díjtel fizetendő a földadai vonalon mázsámkint ¹/₁₀ kr, a mellékvonalokra nézve ¹/₁₀ kr, mázsapénz közönséges tehernél mázsámkint 1¹/₁₀ kr, fekbér ¹/₁₀ kr. mázsáért és naponkint.

Bécsi pénzárfolyam junius 8-án.

5% ausztr. értékb.	—	Északi vasut	1944	—
5% nemzeti kölesön	79	Államvasut	279	50
5% metalliques	68	Nyug. vasut	171	—
4 ¹ / ₂ metalliques	59	Pardubitz	116	50
5% magy. földi. köt.	69	Tiszai "	147	—
1839-i állampapírok	115	Déli "	220	—
1854-i "	90	Dunagőzhajózás	443	—
1860-i " 4%-es	87	Lloydérszvények	222	—
Comói "	16	Pesti lánchid	395	—
Hitelsorsjegy	116	Amsterd. 860 holl. f.	130	50
4% dunagőzh. sorsj.	101	Augsburg 100 f. d. é.	117	25
Budai 40 frtos	36	Frankfurt 100 f. d. é.	115	25
Hg Eszterh. 40 "	95	Hamburg 100 m. b.	100	50
Hg Salm 40 "	37	London 10 ft st.	138	—
Hg Pálffy 40 "	35	Páris 100 frank	—	—
Hg Clary 40 "	35	Cs. koronás	20	90
Gr.St.Genois 40 "	37	Cs. arany	6	52
HgWindisch.20 "	22	Napoleon	11	82
Gr. Waldstein 20 ftos	26	Souverain'd'or	—	—
Gr. Keglevich 10 "	14	Fridrichsd'or	—	—
Nemzeti-bankrészv.	781	Angol sovereigns	—	—
Hitelintéz. 200 f. o. é.	178	Orosz császári	12	36
Al.-ausztr. esc.-bank.	580	Ezüst	18	—

Vizátlás.

TISZA SZEGEDNÉL junius 12-én 15' 0" 0"

Felelős szerkesztő: Szabó Mihály.

HIRDETÉSEK.

(148—2) Hirdetés.

Szeged város tanácsa részéről közhírtül tétetik, hogy alábbirt időkben következő városi javadalmak fogának nyílt árverésen azonnali készpénz lefizetése mellett hasznosbérbe adani: 1-szor Ártér a tápei határban f. évi junius 12-én délutáni 3 órakor, a tápei révháznál.

2-szor. A tápei réthben eddig szántás alá ki nem adott körülbelül 1800 hold rétföld, f. évi junius 13, 14. és 15-én, mindenkor délelőtti 9 órakor a helyszínén.

Az árverés a vetyeháti esőzháznál fog kezdődni. Mely árverésekre a vállalkozni kívánók illendően meghivatnak.

Szeged, 1861-ik évi junius 6-án.
Vekes Ferenc,
tanácsnok.

(146—2) Ajánlat.

Egy tisztas családból származott kisasszony, solid uri háznál mint zongora és kézimunka-tanítóné kíván alkalmazást nyerni. Bérmentes levelek özvegy Boronai urnőhöz Zombolyára a Bánátban címzendők.

(147—2) Csődhirdetmény éneklői állomásra.

Szeged-felsővárosban, szent Miklósról nevezett plébánián az éneklői állomás, mely a szokásos jóvedeléken felül évi 150 fnt fizetés és 63 fnt lakbérjárandósággal van összekötve, megürültnek nyilvánítván, annak betöltésére a pályázat oly kijelentéssel nyitattik meg, hogy a kérvényezők képességüket s erkölcsü magukviselését tanúsító igazolmányokkal felszerelt folyamodásukat folyó évi július 1-ső napjáig a városi tanáchoz címezve benyújtják, és ugyanazon napon délutáni 4 órakor az illető városrészes egyházában tartandó próbán személyesen megjelenjenek.

Kelt Szegeden, 1861-ik évi junius 3-án és következő napokon folytatva tartott közgyűlésből.

Osztróvszky József, polgármester.

(149—1) KIRSCHNER HERMANN

fakereskedő Szegeden,
(Mérei-utca, 2444, sz. a. saját, ezelőtt Ullmannféle házban)
ajánlja a t. c. közönségnek legjutányosb áron és pontos jó szolgálattal, tetszes szerinti mennyiségben, a legjobb fanemeket, u. m. építésekhez szükséges fanemeket, nagy választásban, mindennemű tüzelő öltat, jól rakva, és keményfa-szenet, vékáját 35 ujron.

(145—1) **Házeladás.** Gyöngyi Nagy Ferenc háza, kut- utca, 451. szám alatt, Herz Lipót és Hunter János szomszedságában, szabadkészből örökron eladandó. Az épület egy emeletes, van benne 3 lakás 10 szobából, építettet ezelőtt három évvel.